

2002

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 21 listopada 2005 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz form zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków

Na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania przez starostę ze środków Funduszu Pracy refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, zwanemu dalej „podmiotem”, kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

2. Refundacja ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zwana dalej „pomocą na zatrudnienie”, jest pomocą publiczną na tworzenie stanowisk pracy i jest udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002 r., str. 0003—0014).

3. Przyznane bezrobotnemu środki z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią pomoc *de minimis*, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001 r., str. 0030—0032), i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, z wyłączeniem środków przyznawanych na podjęcie działalności gospodarczej w zakresie transportu krajowego towarów (rzeczy) oraz transportu krajowego osób takśówkami.

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 220, poz. 1891).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462.

4. Przepisów rozporządzenia dotyczących pomocy na zatrudnienie nie stosuje się:

- 1) do pomocy w sektorze budownictwa okrętowego, górnictwa węgla, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 205 z 02.08.2002 r., str. 0001—0008), oraz w transporcie;
- 2) w odniesieniu do działalności związanej z eksportem, jeśli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością eksportowanych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z działalnością eksportową;
- 3) do pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej przed towarami importowanymi.

5. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) udzielanej w sektorze transportu;
- 2) udzielanej w zakresie działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE;
- 3) udzielanej dla działalności związanej z eksportem, jeżeli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością wywożonych produktów, ustanowieniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi dotyczącymi działalności eksportowej;
- 4) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej przed towarami importowanymi.

§ 2. 1. Podmiot zamierzający wyposażyć lub doposażyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego może złożyć do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu lub ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego wniosek o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy zawierający:

- 1) oznaczenie podmiotu, w tym:
  - a) numer w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON,
  - b) numer identyfikacji podatkowej NIP,

- c) datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
d) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności gospodarczej;
- 2) liczbę stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych;
  - 3) kalkulację wydatków dla poszczególnych stanowisk pracy i źródła ich finansowania;
  - 4) wnioskowaną kwotę refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
  - 5) szczegółową specyfikację i harmonogram wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;
  - 6) rodzaj pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanych bezrobotnych;
  - 7) wymagane kwalifikacje i inne wymagania niezbędne do wykonywania pracy, jakie powinni spełniać skierowani bezrobotni;
  - 8) kwotę kosztów, jakie zostaną poniesione w okresie 24 miesięcy z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych, obejmujących wypłatę wynagrodzeń brutto oraz opłaconych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne;
  - 9) liczbę zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy pracowników w poszczególnych 12 miesiącach poprzedzających złożenie wniosku, a w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 12 miesięcy, liczbę zatrudnionych pracowników w poszczególnych miesiącach prowadzenia tej działalności;
  - 10) informację, czy planowane do wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy będą utworzone w związku z realizacją nowej inwestycji lub dużego projektu inwestycyjnego, w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291);
  - 11) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu refundacji, o której mowa w § 8;
  - 12) podpis podmiotu lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu zamierzającego wyposażać lub doposażać stanowisko pracy.

2. Do wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy podmiot dołącza oświadczenia o:

- 1) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z wypłaceniem w terminie wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 2) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z opłaceniem w terminie innych danin publicznych;

- 3) nieposiadaniu w dniu złożenia wniosku nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 4) nieotrzymaniu w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku pożyczki ze środków Funduszu Pracy na utworzenie dodatkowych stanowisk pracy, a w przypadku jej otrzymania — o dotrzymaniu warunków umowy i całkowitej spłacie pożyczki;
- 5) prowadzeniu działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 6) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);
- 7) spełnianiu warunków określonych w rozporządzeniu do otrzymania wnioskowanej refundacji na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia.

§ 3. 1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2 i 4 oraz § 10—13, w przypadku spełniania przez podmiot łącznie następujących warunków:

- 1) prowadzenia przez podmiot działalności gospodarczej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o refundację;
- 2) podmiot nie zalega z wypłacaniem w terminie wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem w terminie składek i innych danin publicznych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 3) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku podmiot nie otrzymał ze środków Funduszu Pracy pożyczki na utworzenie dodatkowych stanowisk pracy, a w przypadku jej otrzymania dotrzymał warunków umowy i spłacił pożyczkę;
- 4) nie był skazany za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny, w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493.

- 5) spełnia warunki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 5 i 7;
- 6) wniosek jest kompletny i prawidłowo sporządzony.

2. W przypadku gdy liczba zatrudnionych pracowników w dniu złożenia wniosku jest niższa od przeciętnej liczby zatrudnionych w okresie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, wniosek może być uwzględniony tylko w odniesieniu do tego stanowiska pracy, na którym zatrudnienie skierowanego bezrobotnego spowoduje wzrost zatrudnienia w stosunku do przeciętnej liczby pracowników zatrudnionych w okresie poprzedzającym złożenie wniosku.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia podmiot w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wraz z załącznikami.

4. Podstawą refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest umowa zawarta przez starostę z podmiotem.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu do:

- 1) zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego;
- 2) utrzymania przez okres, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. b rozporządzenia Komisji WE nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia, przeciętnej poziomu zatrudnienia z okresu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, powiększonego o liczbę zatrudnionych osób skierowanych na stanowiska pracy utworzone w wyniku uzyskanej refundacji na ich wyposażenie lub doposażenie;
- 3) zwrotu w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty dokonanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku:
  - a) niedotrzymania zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2,
  - b) złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 2,
  - c) naruszenia innych warunków umowy.

§ 4. Refundacja ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest dokonywana przez starostę, na wniosek podmiotu po przedłożeniu rozliczenia i udokumentowania poniesionych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia zatrudnienia skierowanego bezrobotnego kosztów na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, zatrudnieniu na tych stanowiskach skierowanych bezrobotnych oraz spełnieniu innych warunków określonych w zawartej umowie.

§ 5. 1. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą może złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności, wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na jej podjęcie, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności.

2. Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej określa:

- 1) kwotę wnioskowanych środków;
- 2) rodzaj działalności gospodarczej, którą bezrobotny zamierza podjąć;
- 3) kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności, jakie zostaną poniesione do dnia poprzedzającego dzień jej rozpoczęcia, źródła ich finansowania oraz wskazanie działań podjętych na rzecz rozpoczęcia działalności, dotyczących w szczególności pozyskania lokalu, uzyskania niezbędnych pozwoleń oraz odbycia szkoleń;
- 4) szczegółową specyfikację wydatków przeznaczanych w szczególności na zakup środków trwałych, materiałów, towarów, pozyskanie lokalu, opłatę wpisowego lub wkładu do spółdzielni socjalnej oraz harmonogram wydatków w ramach wnioskowanych środków;
- 5) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu środków, o której mowa w § 8;
- 6) przewidywane efekty ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Do wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej bezrobotny dołącza oświadczenia o:

- 1) korzystaniu lub niekorzystaniu, w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku, ze środków Funduszu Pracy lub innych funduszy publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej;
- 2) spełnianiu warunków określonych w rozporządzeniu do otrzymania środków na podjęcie działalności gospodarczej lub przystąpienia do istniejącej spółdzielni socjalnej;
- 3) nieprowadzeniu działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) wykorzystaniu przyznanych środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) niepodejmowaniu zatrudnienia w okresie 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej;
- 6) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny;

7) niezłożeniu wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej lub wniosku o przystąpieniu do spółdzielni socjalnej, do innego starosty.

4. Bezrobotny zamierzający przystąpić do istniejącej spółdzielni socjalnej składa wniosek zawierający informacje i oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 3 pkt 1—4, 6 i 7, a także dołącza do wniosku pisemną informację tej spółdzielni o:

- 1) przyjęciu bezrobotnego do spółdzielni socjalnej jako członka, po wniesieniu wpłaty w wysokości określonej w informacji oraz spełnieniu innych warunków określonych w tej informacji;
- 2) niezaleganiu przez spółdzielnię socjalną w dniu wydania informacji z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, innych danin publicznych oraz nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych.

§ 6. 1. Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej może być przez starostę uwzględniony w przypadku spełniania przez bezrobotnego następujących warunków:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac społecznie użytecznych, prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 2) nie otrzymał w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku pożyczki z Funduszu Pracy lub z innych funduszy publicznych środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej;
- 3) nie otrzymał dotychczas z Funduszu Pracy bezwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 4) spełnia warunki, o których mowa w § 1 ust. 3 i 5;
- 5) spółdzielnia socjalna, do której ma zamiar przystąpić, nie zalega z opłacaniem w terminie składek i innych danin publicznych oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 6) nie prowadził działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 7) nie był w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku skazany za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny;
- 8) wniosek jest kompletny i prawidłowo sporządzony.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia bezrobotnego w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku i innych niezbędnych do jego rozpatrzenia dokumentów.

§ 7. 1. Przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej jest dokonywane na podstawie umowy zawartej przez starostę z bezrobotnym na piśmie pod rygorem nieważności i po spełnieniu przez bezrobotnego warunków w niej określonych.

2. Umowa o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej powinna zawierać w szczególności zobowiązanie bezrobotnego do:

- 1) udokumentowania i rozliczenia w określonym w umowie terminie, wydatkowania w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia podjęcia działalności gospodarczej, zgodnie z przeznaczeniem środków otrzymanych przez bezrobotnego;
- 2) zwrotu, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, przyznanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich uzyskania, jeżeli:
  - a) otrzymane środki wykorzystano niezgodnie z przeznaczeniem,
  - b) będzie prowadził działalność gospodarczą lub będzie członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy; do okresu prowadzenia działalności gospodarczej zalicza się przerwy w jej prowadzeniu z powodu choroby lub powołania do odbycia zasadniczej lub zastępczej służby wojskowej,
  - c) podejmie zatrudnienie w okresie pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej,
  - d) złożył niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w § 5 ust. 3,
  - e) naruszy inne warunki umowy.

§ 8. Formami zabezpieczenia zwrotu przez podmiot refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz zwrotu przez bezrobotnego środków otrzymanych na podjęcie działalności gospodarczej może być poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada rachunku bankowego albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

§ 9. Rozliczenie poniesionych i udokumentowanych przez podmiot kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz wydatkowania przez bezrobotnego otrzymanych środków na podjęcie działalności gospodarczej są dokonywane w kwocie brutto.

§ 10. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na zatrudnienie zalicza się poniesione przez podmiot w okresie 24 miesięcy koszty z tytułu zatrudnienia skierowanych na utworzone stanowiska pracy

bezrobotnych, obejmujące koszty wynagrodzeń brutto i składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 11. 1. Maksymalna intensywność pomocy publicznej udzielanej na zatrudnienie wynosi:

- 1) 30 % — dla podregionów: 42 — m. Poznań i 22 — m. Warszawa;
- 2) 40% — dla podregionów: 4 — m. Wrocław, 17 — m. Kraków oraz 30 — Gdańsk — Gdynia — Sopot;
- 3) 50% — dla pozostałych podregionów.

2. Intensywność pomocy jest ustalana jako stosunek kwoty refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego do kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną, na które składają się koszty, jakie zostaną poniesione w okresie 24 miesięcy na wynagrodzenia brutto oraz opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanego bezrobotnego.

3. Podregiony, o których mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie art. 40 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁴⁾).

§ 12. 1. W przypadku pracodawców będących małymi i średnimi przedsiębiorstwami maksymalną intensywność pomocy na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy zwiększa się o 15 punktów procentowych, pod warunkiem że całkowita intensywność pomocy netto nie przekroczy 75 %.

2. Jeżeli wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy jest związane z realizacją dużego projektu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363, z późn. zm.⁵⁾), pomoc publiczna na utworzenie stanowisk pracy przewidziana w niniejszym rozporządzeniu łącznie z inną pomocą uzyskaną przez pracodawcę w związku z tym projektem inwestycyjnym nie może przekroczyć maksymalnej wielkości pomocy ustalonej dla tego projektu.

§ 13. 1. Pomoc na zatrudnienie może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na utworzenie stanowisk pracy, jeżeli łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy, o której mowa w § 11 ust. 1 lub § 12.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2701 oraz z 2005 r. Nr 179, poz. 1484.

2. Pomoc na zatrudnienie może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej przeznaczona na dofinansowanie:

- 1) kosztów inwestycji, w związku z którą są tworzone nowe stanowiska pracy, jeżeli realizacja tej inwestycji nie została zakończona w momencie utworzenia tych stanowisk pracy lub zatrudnienie na tych stanowiskach nastąpi w ciągu trzech lat od dnia zakończenia inwestycji, lub
- 2) kosztów zatrudnienia związanego z tą inwestycją lub w odniesieniu do innego zatrudnienia związanego z tą inwestycją

— o ile łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy regionalnej na inwestycje.

3. Jeżeli podmiot korzysta jednocześnie z pomocy publicznej na nowe inwestycje oraz z pomocy na zatrudnienie związane z daną inwestycją, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy oblicza się jako iloczyn dopuszczalnej intensywności, o której mowa w § 11 ust. 1, i wyższej kwoty kosztów nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów z tytułu zatrudnienia pracowników.

4. Pomoc na zatrudnienie może być udzielona podmiotowi, jeżeli wraz z inną pomocą na zatrudnienie otrzymaną przez niego w okresie kolejnych trzech lat nie przekracza równowartości 15 mln euro.

§ 14. 1. Wnioski o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz wnioski o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności, złożone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozpatrywane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów są realizowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 2006 r.⁶⁾

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *K. Michałkiewicz*

⁶⁾ Z dniem wejścia w życie rozporządzenia utraciło moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 31 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i trybu refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy (Dz. U. Nr 196, poz. 2018) zachowane w mocy na podstawie art. 20 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 164, poz. 1366).